

Et ukendt kontinent

For en der gjorde sit bekendtskab med Rusland i sovjettiden, hvor der var mangel på alt, russerne var bange for udlændinge, alt var forbudt, og man selv talte sproget dårligt, er det fantastisk at opleve den selvfølgelighed, hvormed forfatteren af den lille, men imponerende 'Turen går til Rusland' guider os rundt i hele landet. Det er ikke mere end cirka ti år siden, at en udlænding overhovedet ikke måtte forlade Moskva eller Leningrad, alt efter hvilken by hendes visum gjaldt til. Og enhver bevægelse over 40 kilometer fra byen blev fulgt og rapporteret. Man skal stadig have enten en privat (for udstederen besværlig) invitation fra Rusland eller en voucher fra et rejsebureau (med i hvert fald en del af overnatningerne og transporten betalt) for at få visum. Og så anbefaler forfatteren Gerner Thomsen klogt, at hvis man selv planlægger sin rejse, skal man have masser af elastik i sin tidsplan, da der kan ske så meget uforudsigeligt i Rusland – hvoraf overbookede tog og aflyste fly er det mest uoriginale. Og alting tager tid.

De fleste vil nok simpelt hen købe en pakkerejse – og det er da også det klogeste, hvis man er førstegangsfarer til Rusland. Man behøver ikke 'nøjes' med hovedstæderne Moskva og Sankt Petersborg, som også er fint og dækkende beskrevet i 'Turen går til Rusland'. Men der er såmænd rigeligt at komme efter alene i de to byer – eller den ene. (Brug et rejsebureau med gode lokale kontakter – betal hellere lidt ekstra til gengæld for at have garanti for at se de ønskede seværdigheder på kultiveret vis). Man kan også sejle med rute- eller krydstogtskibe på Volga, hvis forurening forfatteren ikke fortæller, og for eksempel besøge Tatarstans hovedstad Kazan. Og så er der jo den transsibiriske jernbane, som har fået sit eget kapitel ... Nok den mest bekvemme og sikre måde at komme langt på. Men også lidt fremmedgørende, hvis man ikke laver afstikkere undervejs. Det er ikke så smidigt – der er ikke noget, der hedder 'åbne billetter', og man skal være i god tid med billetkøb til højsæsonen. Men er man fleksibel og har tid nok (!), sparer man – som også ved flodsejlads – mange penge ved at købe billetterne i Rusland.

'Turen går til Rusland' har mange fine små historiske overblik ved hver enkelt større by og område, ligesom der er en meget vidensmættet indledning. I det hele taget er dens stramme, relevante og intelligente baggrundsplysninger en af bogens mange stærke sider. Hvorvidt den med sine mange praktiske og meget konkrete oplysninger ude på de spredte destinationer fra Sibirien til Kaukasus faktisk dækker et reelt behov, skal jeg ikke udtale mig om. Og jeg ved ikke, om det overhovedet er klogt at rejse rundt i det enorme land helt på egen hånd. Men jeg tør godt fraråde det på enmandshånd – med mindre man(d) kan russisk.

Når det er sagt, må man jo også konstatere, at hvo intet vover, intet vinder. Og hvis nogen synes, verden er blevet lille, og der ikke mere er nogen vildmark og vildmænd at udforske, så skal de bare tage til Rusland.

Under alle omstændigheder kan 'Turen går til Rusland' varmt anbefales – også selv om man i sidste ende foretrækker at blive hjemme på sofaen.

marie@tetzlaff@pol.dk

Gerner Thomsen med bidrag af Steffen Gram: Turen går til Rusland
(Politikens forlag, 216 s. 169 kr.)